

1. Η ΜΕΤΑΛΛΑΞΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 27/12/2025 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 27/12/2025

Σελίδα: 26

Innews AE - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Η μετάλλαξη των ευρωτουρκικών σχέσεων

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ **ΙΩΑΝΝΗ Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ**

Η πρόσφατη δημοσίευση της ετησίας εκθέσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πορεία των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας δεν απασχόλησε παρά μόνον τους ακαδημαϊκούς μελετητές των ευρωτουρκικών σχέσεων. Η μείωση του ενδιαφέροντος της κοινής γνώμης για τις ευρωτουρκικές σχέσεις δεν συνδέεται απλώς με την απογοήτευση ή την απαισιοδοξία για την πορεία μιας σχέσεως, η οποία είχε κάποτε θεωρηθεί ως ακρογωνιαίος λίθος της πορείας εκδημοκρατισμού της Τουρκίας. Εξηγείται και λόγω της μεταλλάξεως που έχουν υποστεί οι ευρωτουρκικές σχέσεις. Από εργαλείο προωθήσεως του εκδημοκρατισμού της Τουρκίας και της συμμορφώσεώς της με θεμελιώδεις κανόνες του ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου, οι ευρωτουρκικές σχέσεις έχουν εξελιχθεί σε αμιγώς συναλλακτικές, με τα κυνικά συμφέροντα αμφοτέρων των μερών να λαμβάνουν προτεραιότητα και τις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες να μη λαμβάνονται πλέον υπ' όψιν. Η τουρκική κυβέρνηση εμφανίζεται ως ο εταίρος που προτίθεται – με το αζημίωτον – να απαλλάξει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα μέλη της από δυσάρεστες υποχρεώσεις ή και να ελαφρύνει το φορτίο τους κατά περίπτωση. Με άλλα λόγια, προτίθεται να αναλάβει τη «βρώμικη δουλειά» σε υποθέσεις με μεγάλο δυνητικό πολιτικό κόστος για τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Προσφυγικό-Μεταναστευτικό, το Ουκρανικό και το Παλαιστινιακό αποτελούν ενδεικτικές περιπτώσεις. Η τουρκική κυβέρνηση εμφανίζεται πρόθυμη να φιλοξενήσει εκατομμύρια προσφύγων και μεταναστών, οι οποίοι άλλως θα μετακινούντο προς τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με όλες τις πολιτικές συνέπειες που αυτή η μετακίνηση θα συνεπάγετο. Στο Ουκρανικό και το Παλαιστινιακό, η τουρκική κυβέρνηση εμφανίζεται πρόθυμη να συνεισφέρει με στρατιωτικές ερηνευτικές δυνάμεις σε οποιαδήποτε προσπάθεια επιπέδωσης και προστασίας μιας εκκεχειρίας τη στιγμή που ουδεμία ευρωπαϊκή κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να κάνει το ίδιο, παρά τις επανειλημμένες δηλώσεις που υπογραμμίζουν την προσήλωσή τους στις αρχές του διεθνούς δικαίου και τη βούλησή τους να συμβάλουν στο άμεσο τέλος των εχθροπραξιών.

Τα ανταλλάγματα προς την τουρκική κυβέρνηση είναι οικονομικής αλλά και πολιτικής φύσεως. Η χορηγία πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ για την κάλυψη των αναγκών των προσφύγων ανήκουν στα πρώτα. Η αυξανόμενη ανεκτικότητα προς τις πρακτικές της τουρκικής κυβερνήσεως, που συμβάλλουν στην περαιτέρω υπονόμευση του κράτους δικαίου και στην εμπέδωση του πολιτικού αυταρχισμού στην Τουρκία, ανήκουν στα δεύτερα. Οι υποθέσεις Οσμάν Καβάλα και Σελαχατίν Ντεμίρτας δεν απασχολούν πλέον σοβαρά παρά ελάχιστες οργανώσεις προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η υπόθεση του Εκρέμ Ιράμογλου ωθείται σταδιακά προς το περιθώριο της επικαιρότητας, ενώ οι νέες συλλήψεις δημοσιογράφων και άλλων αντιφρονούντων κατηγορουμένων για «διασπορά ψευδών ειδήσεων» ή «προσβολή του προσώπου του προέδρου της δημοκρατίας» συναντούν μειούμενο διεθνές ενδιαφέρον. Θύματα αυτής της κυνικής συναλλαγής είναι οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις της Τουρκίας, οι οποίες μάχονται για τον εκδημοκρατισμό της και την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θεωρούσαν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα μέλη της θα παρέμεναν σύμμαχοι και εταίροι τους σε αυτόν τον αγώνα. Ο αγώνας τους θα είναι περισσότερο μοναχικός από ό,τι υπολόγιζαν.

Ο Ιωάννης Ν. Γρηγοριάδης είναι αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημοσίας Διοικήσεως του Πανεπιστημίου Μπάλκεντ και επικεφαλής του Προγράμματος Τουρκίας του [ΕΛΙΑΜΕΠ](#).